

בתהליך הכנת הסקר האסטרטגי הסביבתי ישבו יחד נציגי ארגוני הסביבה ונציגי תעשיות הנפט והגז. מה למדתם אחד מן השני?

גיליון סתיו 2017 / כרך 8 (3)

יניב מריג

גאולוג, דלק קידוחים

אמיר פוסטר

מנהל מחלקת אסטרטגיה ומחקר של איגוד
תעשיות הנפט והגז

דרור בוימל

רכז תכנון תשתיות ים, החברה להגנת הטבע, ונציג
ארגוני הסביבה בוועדת ההיגוי של הסקר
האסטרטגי הסביבתי

ציטוט

מריג י, פוסטר א ובוימל ד. 2017. בתהליך הכנת
הסקר האסטרטגי הסביבתי ישבו יחד נציגי ארגוני
הסביבה ונציגי תעשיות הנפט והגז. מה למדתם
אחד מן השני? *אקולוגיה וסביבה* 8(3).
העתק

יניב מריג – שיתוף ארגוני סביבה בתהליך חשף אותם למגוון השיקולים והצרכים של התעשייה. עצם העובדה שהם היו שותפים לתהליך, ושהייתה התייחסות רצינית לעמדות שלהם, היא דבר חשוב מאוד. הדיונים התנהלו באופן גלוי וכן, ללא הסתרת מידע. בלט האינטרס המשותף של אספקת גז טבעי למשק בצורה בטוחה ויעילה. דליפת נפט או פגיעה משמעותית בסביבה היא תרחיש אימים לכל הגורמים הנוגעים בדבר.

אמיר פוסטר – אמנם בדיון על מתווה הנפט והגז התגלו מחלוקות רבות בין התעשייה ובין ארגוני החברה והסביבה, אבל יש מטרות משותפות ומתקיים שיח מתמיד עם ארגוני החברה האזרחית. למרות המחלוקות השונות, יש הרבה דברים שאנו רואים עין בעין, למשל ביחס לגז הטבעי שהוא מקור אנרגיה נקי הרבה יותר מחלופת הפחם. אין עוד מיזם בודד ששיפר את איכות הסביבה בישראל כמו שעשה קידוח תמר, שהוריד דרמטית את רמות מזהמי האוויר. בשנים הקרובות יביא פיתוח קידוח לווייתן לסגירת היחידות הפחמיות (1-4) בתחנת הכוח 'אורות רבין' בחדרה.

חששות משותפים שהיו בתחילת תהליך הסקר, התבדו מהר. הגדולה של תהליך הסקר היא שהוא למעשה החל הליך התיינות רחבה, שכולל התחשבות אמתית בדעות השונות כדי להגיע למכנה משותף. כאשר הדיונים והוויכוחים לא נעשים מתוך דחיפות לקבל החלטות ולכבות שרפות, אלא בצורה רגועה ומכבדת, וכאשר לכל אחד יש מקום להביע את עמדתו, הדבר מאפשר שיתוף פעולה בין הגורמים השונים לטובת הגדלת הידע על אודות המרחב הימי. השיח שנוצר מוביל להבנות משותפות ואף לפתרונות.

דרור בוימל – ההשתתפות בתהליך הכנת הסקר סייעה בהבנת התמונה הרחבה בתחום של קידוחי גז ונפט בסביבה הימית: המצב הסטטוטורי, תהליך האסדרה, מה היה נהוג עד כה ואיך הדברים עומדים להשתנות. בעקבות החשיפה לתוצאות הסקר אני מבין טוב יותר את מידת (אי-) ההיכרות של המדינה עם המרחב הימי שלה ואת רמת פערי הידע שיש להשלים.

לאור התהליך אני יכול להתמקד בסוגיות המרכזיות, להפריד בין עיקר לטפל, לדעת ממה לחשוש ואיפה עלולות להיות נקודות כשל: קידוחי נפט מסוכנים לסביבה הימית הרבה יותר מקידוחי גז; סקרים סייסמיים הם בעייתיים מאוד לאוכלוסיות ימיות רגישות; למרחק מהחוף השפעה מכרעת על הסכנה הפוטנציאלית בעת אירוע דליפה.